

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 52.

2021. gada aprīlis, Mazsalaca

DZĪVE NERETI IR GRŪTA, BET ARĪ VĒRTĪGA UN SKAISTA

Mūsu laiks ir kā pali
debess apvāršņiem pāri,
slīdot šupoļu priekā,
spārno to, kas vēl dzims;

viena roka tam ārdīs,
otra turpinās adīt,
to, kas ilgots, lai ievīt;
to, kas pabeigts, lai laist;

elpas savijās dzīvēs
laika apvītā ritā;
palo sapņos un ilgās
pāraugt sevi kā rīts

šeit nav iecirstu malu,
ja vien ļaujamies paliem,
sirdī nirstot pēc zvaigznēm
Visums atklājas pats.

— **Valdis Svirskis**

Pavasariņš sveiciens aprīlī, kad mostas Daba un mēs
tai līdz!

Cik
patīkami ir atkal
pabūt kādu
mirkli kopā,
ieklausīties
vienam otrā,
sajust, starot
tālāk... Mēs esam
tik dažādi un

mums katram ir sava pieredze un zināšanas... Ir taču
interesanti sajust rezonējošo, gūt apstiprinājumu, pārdomāt,
mācīties no jauna!

Un tā soli pa solītim ejam uz priekšu. Un tas nekas, ja
cits jau labu gabalu priekšā... Arī mums blakus ir kāds... Un vēl
aiz mums... Katrs mēs sējam savas sēkliņas, audzējam un
rūpējamies par iesēto, dalāmies ar ražu...

Mēs katrs nākam ar SAVU Gaismas stariņu.
Uzticēsimies SEV! RADĪSIM! DĀVĀSIM VIENS OTRAM!

Paldies, ka esi! Raksti – gaidu!

Ar mīlestību – **Maija**

...☺ Mēs visi savā dziļākajā būtībā

esam saule, mēs esam tie portāli, tie vārti, tās durvis - caur kurām uz šīs planētas var ienākt beznosacījumu mīlestība, Dievs vai Dievišķā gaisma. Tā ir enerģija, kura rada visu! Tā ir svētā gara enerģija.

Kam nepatīk šis vārds, to var saukt par prānu, Chi, Baltiem tā bija dzī enerģija vai dzīvības enerģija, kura pastiprinājās dziedot, dejojot, priecājoties, smeļoties, dzīvojot. Tā pa īstam no sirds dzīvojot.

☺ Mēs visi esam šīs enerģijas portāli un mūsos šis portāls ir mūsu sirdīs. Atverot sirdis un iztīrot tur sabirušos grūžus, mēs spējam šo

enerģiju caurstrāvēt.

Un jo vairāk mēs ar šo enerģiju dalāmies bez nosacījumiem, jo vairāk tā caur mums plūst, tā izskalo portāla krastus, tā izskalo no mums visu veco un ar katru mirkli tā spēj plūst caur mums aizvien vairāk.

Mums katram ir šī enerģija pieejama, mums katram

ir saikne ar pirmsākumu, ar Dievu, ar centrālo sauli. Un mēs katrs ar to varam dalīties. Ja to darām bez nosacījumiem, šī enerģijas plūsma pastiprinās, ja to darām savtīgiem nolūkiem - plūsma samazinās. Jo katram kā indivīdam, mums nevajag daudz. Taču sanāk tāpat diezgan savtīgi un egoistiski, ja dalāmies ar citiem. Jo mēs varam saņemt aizvien vairāk, ja ar to dalāmies aizvien vairāk. Te tikai jāpārkāpj pāri visam tam, ko sistēma un sociums mācījusi. ...

Ansis

Viss raksts lasāms –
facebook.com/spekavots.lv

Meditācija kopējam labumam. Katrs var likt savus vārdus, tādus, kas iedvesmo un paceļ Dvēseles vibrācijas. Esot kā mīlestības kanāls, katrs viens cilvēks jau kalpo Zemei un kopējam labumam.

*"Es esmu vārti, es esmu ceļš;
Caur mani Kosmosa likumi nāk!
Es esmu gaisma, es esmu prieks;
Caur mani pasaulē dzīvība plūst...
Es esmu viens, es esmu daudz;
Caur mani Latvijā Lāčplēši nāk!
Es esmu maigums, es esmu miers;
Caur mani Latvijā Laima un Māra nāk...
Es esmu pats, es esmu nekas;
Caur mani Zemei zeltīta pilnība plūst!"*

Līga Kolneja 05.martā 2021.

Es esmu mainīgums

Dzīvīgums... kustība...
Es esmu viss un nekas
Pats sava Visuma
Sākums un gals
Es esmu dažādība
Vienmēr kaut kas cits
No tā paša avota ik brīdi
Kaut kas vēl nekad nebijis
Pats sev brīnumdaris
Ciešanu drāmas autors
Un jokdaris āksts
Es esmu viss un nekas
Pats sava Visuma
Sākums un gals...

Marika Vishnjevskā

ZINI
SEVI,
ZINI
DZĪVI!

Cilvēkam, kurš ir sava ego pakļauts, vienmēr šķitīs, ka tikai un vienīgi paša viedoklis un uzskati ir pareizi, un taisnība ir tikai viena - sava. Tie ir citi, kuri domā nepareizi. Tie ir citi, kuri rīkojas neadekvāti. Tie ir citi, kuru attieksme un uzvedība ir pavisma. Tie ir citi, kuri dzīvo ačgārnī. Tikai es zinu, kā lietas darāmas.

Mēs allaž atrodam iemeslus un attaisnojumus savam dzīvesveidam, bet nespējam pieņemt un sadzīvot ar cita cilvēka pieeju dzīvei. Cilvēka mīļākais hobijs ir vērot un vērtēt citus, jo ir ļoti grūti novērot no malas sevi. Ir grūti virzīt uzmanību iekšpus un iedziļināties personīgās dzīves kvalitātē. Ir grūti novērot savas domas, emocijas, vārdus, attieksmi un uzvedību, jo cilvēks neapzināti kļūst par sava nekontrolētā prāta vergu.

Cilvēks dzīvo kā prāts un ķermenis, nemaz nenojaušot, ka ir apziņas stāvoklis, no kura dziļumiem mēs varam novērot sava prāta izpausmes. Ja tām nenotic un par tām neklūst, cilvēks atbrīvo savu patieso būtību, kas ir visu pieņemoša un mīloša. Šajā stāvoklī nav iespējami emocionāli pārdzīvojumi un sāpes, nav iespējama neadekvāta un destruktīva uzvedība, nav iespējami pavirši un citus aizvainojoši vārdi. Šajā apziņas stāvoklī tu esi mīlestība, kuru jūt katrs, kurš ar to saskaras. Tas ir miers, kas izplatās un kļūst arī par mieru visapkārt. Tas ir spēks, kas spēcina visus, kuri noguruši un jūtas vāji.

Ja tev šķiet, ka visi brauc nepareizā virzienā, tad varbūt laiks apzināties, ka visticamāk tev pašam laiks mainīt savas uztveres virzienu, jo, tā darot, pēkšņi apjautīsi, cik viss notiek pareizi un harmoniski, cik ļoti sinhrona kļūst tava ārējā un iekšējā pasaule, cik viss perfekti sakārtojas un kļūst vienots.

Atklāj augstāko spēku sevī!

Kaspars Zlidnis

Dažkārt ir vērtīgi ieturēt pauzi. Tad, kad tu sajūti, ka tas ir nepieciešams tev. Tomēr ir arī monētas otra puse.

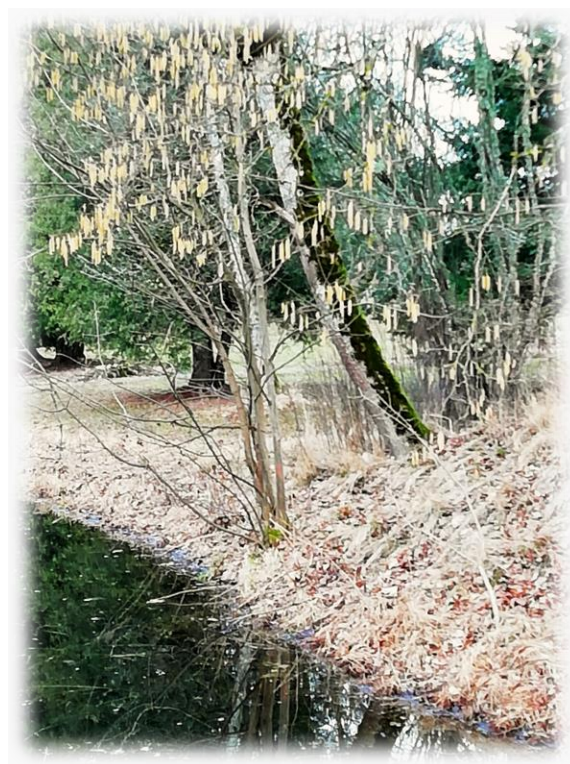
Tik daudzi no mums gaida, ka notiks kāds brīnums, kaut kas un kaut kad. Un tad tu atkal iesi uz priekšu. Atdot savu dzīvi cita rokās un gaidīt. Vai tas patiesi ir veids, kā tu vēlies dzīvot?

Kuram patiesi interesē izdzīvot savu dzīvi? Nevis paurķēties, iebāzt degunu aiz aizvilktiem aizkariem, bet izdzīvot ar piepildījumu. Ja tava rīcība, sapņi un vēlmes ir balstīti uz citiem, tu gaidīsi. Tā vietā, lai elpotu, tu aizturēsi elpu. Nav elpas, nav domu. Ļoti labs stāvoklis meditācijai un elpošanas praksēm, tomēr, cik ilgi tu vari būt šādā stāvoklī ikdienā. Neelpot, nejūst un gaidīt.

Atbildība pašam par savu rīcību un gatavība mainīt kursu. Mēs ieejam paātrinājumā. Ir pienācis laiks mosties. Vai tu esi gatavs apzināti atdod savu dzīvi kāda cita cilvēka rokās, pat, ja viņš nenojauš, vai precīzāk būtu teikt, pat nav ieinteresēts, kas ir vajadzīgs tieši tev?

Cik labi būtu, ja tā vietā, kad mēs dzenamies pakaļ kaut kam, mēs tikpat izmisīgi skrietu paši pie sevis. Kā būtu, ja frāzi "ja vien man būtu..", tu nomainītu ar "es esmu pats sev".

Indu Puri

Indulis Paičs KLĀTBŪTNE

*Krīzes
izceļ gaismā kā
sliktāko, tā arī
labāko mūsos.*

*Sākoties
pandēmijas
laika
ierobežojumiem,
radās "Brīdis
kopā" – ikvakara
sarunām par
garīgām,*

*psiholoģiskām un eksistenciālām tēmām
veltīts KOPBRĪDIS. Manuprāt, labākais veids,
kā pārvarēt krīzi, ir soli pa solim izmantot to
izaugsmei.*

*Šī grāmata ir dzīva liecība tam, cik liels
spēks ir cilvēku kopības – KLĀTBŪTNES –
sajūtai un savstarpējam atbalstam. Vienlaikus
tā ir daudzu gadu gaitā uzkrātu atziņu un
ierosmju apkopojums. Dzīve nereti ir grūta, bet
arī vērtīga un skaista. Mums izdosies!*

Indulis Paičs, luterāņu mācītājs,
teoloģijas maģistrs, psiholoģijas doktorants

Saules zaķēns...

- Pavasaris klāt, laiks plaukt!, - saules
zaķēns, garām skriedams, pašūpojās alkšņu
skarā, un draiski iesaucās.

Alkšņu skara ilgi lolotā maigumā
notrīsēja, iemirdzējās krāsu košumā un
uzdāvināja pasaulei smaidošu dzeltenīgu rudu
pavasara mirkli.

Saules zaķēns pamāja rāmajam šīs
dienas vējam, piemiedza ar aci pērnajiem
alkšņu čiekuriem un steidzīgi atvadījās.

- Kur tu, uzkavējies vēl! - vējā
līgodamās, nočukstēja alkšņu skara.

- Ziedi! Ziedi pavasarim, bet man laiks
doties tālāk. Vēl gaida lazdas un bērzi. Vēl tik
daudzi gaida, visus jāpaspēj apciemot, -
saules zaķēns atbildēja un aizsteidzās.

Modra Selga, 21.03.2021.

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un
ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**
uz e-pastu: reinvaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv
Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto
savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**